

Aften, som er en almindelig Helligaften, ogsaa i Virkeligheden burde være det i den Forstand, at de være fri for Arbejde og være sikre paa at faa den tilbørlige Frihed. Paa den anden Side har man fremhævet, at de handlendes Interesser, altsaa egentlig Principalernes Interesser, kræve, at de denne Aften netop faa Lov til at holde aabent saa længe som muligt, idet man gjorde gældende, at netop paa denne Aften sker der den største Omsætning, og det altsaa var en Aften, som havde den største Betydning for de handlende. Sammen med de handlendes Interesser staa ogsaa paa en Maade Publikums Interesser, idet Publikum selvfølgelig køber, naar de handlende sælge, og man har derfor gjort gældende, at det for en stor Del af Publikum var af Vigtighed i sidste Øjeblik at kunne faa Lejlighed til at gøre deres Juleindkøb. Saaledes har Sagen staaet, man har ført Strid derom, men hidtil er man ikke kommen til noget Resultat. Faktisk forholder det sig saaledes i Øjeblikket, at Juleaften, naar den falder paa en Hverdag, er en almindelig Arbejdsaften; Butikkerne holdes aabne, og der er intet foreskrevet med Hensyn til Butikkernes Lukning eller med Hensyn til Arbejdets Standsning. Naar jeg nu ser paa det foreliggende Lovforslag, foreskrives der jo en bestemt Lukketid Juleaften; hvad enten den falder paa en Søndag eller en Hverdag, skulle Butikkerne lukkes Kl. 6. Herved vil det være slaaet fast for alle Handelsmedhjælperes Vedkommende, at de have en lovbestemt Friaften fra et vist bestemt Klokkeslet. Paa den anden Side miste de jo noget. Ifølge Helligdagslovgivningen have de Frihed hele Søndagen fra Kl. 9 Formiddag, men naar den 24de December falder paa en Søndag, maa der jo holdes aabent fra Kl. 4 til 6 om Eftermiddagen, og som Følge deraf miste Handelsmedhjælperne noget af den Frihed, de hidtil have haft. Nu er der gjort gældende, at vi ikke burde indtage dette Standpunkt, men forlange, at der Juleaftens Dag skal være lukket i Butikkerne fra Kl. 9 hele Dagen. Paa den anden Side har man saa disse Adresser fra en Del handlende, som paastaa, at det vilde være et stort Tab for dem, i det Øjeblik man lukkede Butikkerne hele Juleaftens Dag fra Kl. 9. Jeg tror nu imidlertid ikke, at de to Timers Handel vil komme til at spille nogen særlig stor Rolle, jeg tror, at man fra de handlendes Side overvurderer Spørgsmaalet og tillægger det en større Betydning, end det i Virkeligheden har. Med Hensyn til

Publikums Adgang til at købe, tror jeg ogsaa, at man, naar man er vidende derom, og naar man har Lørdag Aften og Søndag Morgen til at købe ind i, vil være i Stand til at gøre sine Indkøb. Thvorvel Lovforslaget, som det foreligger, ubetinget udvider Handelsmedhjælpernes Frihed, og som saadant har min Tilslutning, vil jeg selvfølgelig dog gerne være med til Forslaget om, at Handelsmedhjælperne ogsaa kunne faa fri fra Kl. 4—6 Søndag Eftermiddag, og jeg slutter mig derfor til de Udtalelser, der ere komne frem i saa Henseende. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at nævne, og som til Dels blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Hage). Det ærede Medlem paapegede, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, er i høj Grad uklart, at det er vanskeligt at forstaa, hvad Meningen dermed er, en Udtalelse, hvis Rigtighed til Dels blev indrømmet af den højtærede Minister. Jeg slutter mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, men jeg vil føje endnu en Betænkelse til, det er nemlig Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved, at man har sat § 3 ind i 2den Linie af Lovforslagets 1ste Stykke. Jeg er temmelig klar over, hvad der vil ske paa Basis af den Forandring, der er sket med Hensyn til den gældende Lovs § 1. Der vil ske dette, at Butikkerne kunne være aabne til Kl. 9 Formiddag, derefter ville være lukkede fra Kl. 9—4 og saa igen skulle holdes aabne fra Kl. 4—6, og Grunden til, at dette bliver saaledes, er, at Loven af 1ste April 1891 slutter sig til Helligdagsloven, der har foreskrevet en Lukketid i al Almindelighed fra Kl. 9—4. § 3 slutter sig derimod ikke til nogen forudgaaende Lov, § 3 er en Lovbestemmelse, som var ganske ny i Loven af 1891, og maa som Følge deraf betragtes som staaende ganske isoleret. Nu siger § 3 i Lov af 1ste April 1891, at i Fabrikker eller saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres fabrikmæssig, skal alt Arbejde ophøre paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 om Formiddagen til Kl. 12 Nat. Ifølge denne Paragraf vil alt Arbejde i saadanne Fabrikker og Værksteder være standset fra Kl. 9 Formiddag, naar Juleaften falder paa en Søndag alene af den Grund, at det er en Søndag, hvor alt Arbejde er forbudt. Men naar der siges at Forbudene, som omhandles i Loven af 1891, altsaa ogsaa det i § 3, skulle gælde fra Kl. 6 Aften, saa ligger deri, at det ikke skal gælde den øvrige Tid af Dagen. Det tror jeg dog